

Daniels bok – nummer ett hundre og nittini

Politisk forfall og profetisk skjebne: Slutten for Det demokratiske og Det republikanske parti i lys av bibelsk profeti

Jeff Pippenger

2024-05-03

Vi identifiserer slutten på det demokratiske og det republikanske partiet i jorddyrets historie. Jorddyret i Åpenbaringen tretten er delt i det republikanske og det demokratiske partiet, som kjemper innenfor den profetiske historien til det republikanske hornet. Horn er symboler på makter, og begge horn inneholder mikrokosmos av sitt profetiske forhold innenfor sin egen profetiske historie. For det republikanske hornet blir dette mikrokosmos illustrert ved de to primære politiske partiene som gjennomsyrrer De forente staters historie. De forente stater er ett av et fåtall riker som er identifisert i den profetiske historien som sammensatt av to makter. Alle de tidligere nasjonene i Bibelens profeti som er framstilt med to makter, er typologiske forbilder på De forente stater. Det medisk-persiske riket, Frankrike (Sodoma og Egypt) og Israel med sine nordlige og sørlige riker bidrar alle til De forente staters profetiske kjennetegn.

Det medisk-persiske riket i Daniel kapittel åtte hadde to horn, og det siste hornet (Persia) kom opp høyere. Vi har identifisert dette elementet ved å fastslå at Det demokratiske parti kom inn i historien før Det republikanske parti, slik at Det republikanske parti til sist vil være det siste av de to partiene. Den første republikanske presidenten trådte inn i historien som svar på Det demokratiske partis slaverivennlige standpunkt, og den første republikanske presidenten utstedte Emansipasjonserklæringen i 1863, som var midt under den amerikanske borgerkrigen, og året for opprør for den laodikeiske syvendedags adventistkirken.

Den siste republikanske presidenten er fremstilt ved den første republikanske presidenten, slik at den siste presidenten vil tre fram på historiens scene midt under en borgerkrig mellom det demokratiske slaverivennlige partiet og hans republikanske slaverimotstandende parti. Slaveriet som fremmes av det demokratiske partiet i de siste dager, er globalt slaveri. Som med den første republikanske presidenten vil den siste republikanske presidenten bli myrdet av det slaverivennlige partiet, slik Trump politisk ble myrdet i det stjålne valget i 2020. Som den sjette presidenten siden endetidens begynnelse i 1989 ville Trump være den rikeste presidenten, og han ville hisse opp globalistene ikke bare i De forente stater, men i hele verden. Da han kunngjorde sitt kandidatur til presidentembetet i 2015, ble således den politiske borgerkrigen innledet mellom de slaverivennlige globalistenes demokratiske parti og det slaverimotstandende republikanske partiet.

Til oppfyllelse av Åpenbaringen kapittel elleve ble Trump politisk myrdet i det stjålne valget i 2020, og Det demokratiske partiet begynte å glede seg i gatene, inntil det ble tydelig at Trump i 2022 igjen kom til å stille som presidentkandidat. Da kom stor frykt over globalistene, til oppfyllelse av kapittel elleve i Åpenbaringen, og deres krigføring ble intensivert. Vitnesbyrdet fra de medisk-persiske hornene identifiserer at det siste hornet som oppstår (Det republikanske partiet), skulle komme opp sist og komme opp høyere. Den siste republikanske presidenten skal

seire over Det demokratiske partiet.

Valget i 2024 markerer slutten på Det demokratiske partiet, for de vil aldri få en ny anledning til å stille en presidentkandidat før søndagsloven avslutter den profetiske historien til jorddyret. Ved søndagsloven opphører også Det republikanske partiet. Det demokratiske partiet ender ved valget i 2024, og Det republikanske partiet ender ved søndagsloven. Søndagsloven, som er slutten på det sjette riket i Bibelens profeti, ble illustrert ved begynnelsen på jorddyret i 1798. Det fremste profetiske kjennetegnet ved jorddyret er dets «tale». I 1798 vedtok De forente stater Alien and Sedition Acts, som derfor er et forbilde på søndagsloven, når De forente stater taler som en drage.

Fra 1776 til 1798 representerer De forente stater, selv om de ennå ikke var det sjette riket i Bibelens profeti, tre veimerker for De forente staters tale. Denne perioden leder frem til begynnelsen på jorddyrets herredømme som det sjette riket i Bibelens profeti, og den representerer derfor en periode som leder frem til avslutningen av jorddyrets herredømme som det sjette riket. Uavhengighetserklæringen i 1776, etterfulgt av Grunnloven i 1789 og Alien and Sedition Acts i 1798, representerer tre veimerker i historien som leder frem til avslutningen på jorddyret som det sjette riket ved søndagsloven. Oppfyllelsen av disse tre veimerkene fremstilles på forskjellig måte innenfor historien til både Det demokratiske og Det republikanske parti.

Patriot Act av 2001 markerer begynnelsen på fratakelsen av uavhengighet for borgerne i De forente stater, og ble foregrepet ved den kunngjøring som de ekte patriotene i amerikansk historie iverksatte med Uavhengighetserklæringen. Veimerket Patriot Act er det første av tre veimerker for både det republikanske og det demokratiske parti.

Det demokratiske partiet ender med valget i 2024, som innleder Trumps presidentordrer, hvilke ble foregrepet av Alien and Sedition Acts. De presidentordrene Trump deretter iverksetter, er ikke søndagsloven, men de er et forbilde på å tale som en drage, for de vil bli brukt av Trump idet han oppfyller Søster Whites identifikasjon av at «aktiv despotisme» vil finne sted i de siste dager. Despotisme er et ord som betegner et diktatur, hvilket fullbyrdes ved de presidentordrene som er typifisert i Alien and Sedition Acts. Når Trump gjennomfører sine presidentordrer, vil det skje en omvendning av Pelosi-rettssakene som markerte Bidens mislykkede presidentskap.

Tidsperioden som identifiserer slutten på Det demokratiske og Det republikanske parti, bærer Alfa og Omega-signaturen, for begynnelsen av hver periode representerer avslutningen. Av denne grunn er det første veimerket for Det demokratiske parti Patriot Act av 2001, og det andre veimerket er Pelosi-rettssakene som begynte i 2021. Disse rettssakene representerer en fullstendig forkastelse av Grunnloven av 1789. Pelosi-rettssakene representerer det midtre veimerket i Det demokratiske partis linje, som ble forbildet da Grunnloven ble ratifisert av tretten kolonier, tretten år etter 1776. Pelosi-rettssakene representerer opprør mot Grunnloven og ble forbildet ved 1789. Det tredje veimerket for den demokratiske linjen er der de ender som et politisk parti.

De ender ved valget i 2024, og når innsettelsen i 2025 er fullbyrdet, vil det andre settet av Pelosi-prøver bli frembrakt ved Executive Orders, som ble forutskygget av Alien and Sedition Acts. Dermed er det tredje waymark for Det demokratiske partiet Alien and Sedition Acts av 1798. Perioden som representerer slutten på Det demokratiske partiet, begynner med et valg, en

innsettelse og innføringen av satanisk politisk lawfare, og den ender med et valg, en innsettelse og innføringen av satanisk politisk lawfare.

For det republikanske partiet er det første veimerket Patriot Act av 2001, typifisert ved Uavhengighetserklæringen i 1776. Det andre veimerket er ikke det samme som det andre veimerket for det demokratiske partiet. Det andre veimerket, representert ved Konstitusjonen av 1789 for demokratene, var de første Pelosi-rettssakene, men det andre veimerket for republikanerne, representert ved Konstitusjonen av 1789, er Alien and Sedition Act, som oppfylles når Trumps andre innsettelse er fullført i 2025. Hvordan kan Alien and Sedition Acts av 1798 representere Konstitusjonen av 1789?

Ved Trumps andre innsettelse innleder hans presidentordre, som er forebildet ved Alien and Sedition Acts av 1798, ikke bare et annet sett av Pelosi-rettssaker, men disse handlingene innleder også dannelsen av dyrets bilde. Perioden for dannelsen av dyrets bilde begynner og ender med å tale som en drage. Talingen ved begynnelsen av perioden representerer opprettelsen av de kongelige makter som fremstilles som et diktatur, eller, som Søster White kaller det, «despotisme». Talingen som en drage ved slutten av perioden for dannelsen av dyrets bilde identifiserer myndigheten til de religiøse makter som blir etablert over de politiske makter.

Uavhengighetserklæringen var en erklæring mot tyranniet både fra den politiske myndigheten til Europas konger og fra den religiøse myndigheten til den romerske kirke. Perioden for dannelsen av dyrets bilde er den hvor disse to korrupte maktene smeltes sammen, med den religiøse myndigheten som den styrende i forholdet. I dannelsen, eller sammensmeltingen, av disse to maktene er det den religiøse myndigheten som kommer opp sist og er høyere. Derfor representerer begynnelsen av den perioden avslutningen av perioden. Alien and Sedition Acts av 1798 representerer slutten på Det demokratiske parti, og de er dets tredje waymark, men samtidig representerer de det andre waymark i avslutningsperioden for Det republikanske parti. Det tredje waymark for Det republikanske parti er søndagshåndhevelse.

For Det demokratiske parti er de tre veimerker som representeres ved 1776, 1789 og 1798, et forbilde på 2001 (1776), de første Pelosi-rettssakene i 2021 (1789) og de andre Pelosi-rettssakene i 2025 (1798).

For Det republikanske parti er de tre veimerkene representert ved 1776, 1789 og 1798 et forbilde på 2001 (1776), den andre Pelosi-rettssaken i 2025 (1789) og søndagsloven (1798).

1776, 1789 og 1798 representerer tjueto år, og tjueto er symbolet på foreningen av guddommelighet med menneskelighet. Disse tre veimerkene bærer «Sannhetens» vitnesbyrd, for de representerer at det første og det siste veimerket identifiserer den samme sannheten. 1776 identifiserer etableringen av uavhengighet, og 1798 identifiserer fjerningen av uavhengighet. De representerer derfor den første og den siste bokstaven i det hebraiske alfabetet, som består av tjueto bokstaver. Den trettende bokstaven er et symbol på opprør, og sammen danner disse tre bokstavene – den første, den trettende og den siste – det hebraiske ordet «Sannhet».

1776 representerer 11. september 2001 og markerer begynnelsen på beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen. Det markerer begynnelsen på utøsningen av det sene regn, som er den tidsperioden da dragen blir gitt til dyret for utførte tjenester, ettersom det demokratiske dragepartiet vil bli beseiret av det republikanske dyrepertiet.

I løpet av denne historien fullbyrdes beseglingen av det sanne protestantiske horn i den tidsperioden da Herren rekker ut sin hånd for annen gang for å samle folket som blir identifisert som Israels fordrevne, og som skal løftes opp som et banner ved søndagsloven.

Den 18. juli 2020 ble det sanne protestantiske horn spredt, og tjueto år etter 2001, i juli 2023, ble verket med den andre samlingen innledet ved en røst som roper i ødemarken. Den første samlingen fant sted i 2001, da engelen i Åpenbaringen kapittel atten steg ned idet de store bygningene i New York City falt. Denne engelens nedstigning representerte begynnelsen på beseglingens tid, og erkeengelen Mikael's nedstigning den 18. juli 2020 representerte avslutningen på beseglingens tid. Jesus, som Alfa og Omega, illustrerer alltid enden ved begynnelsen, så de profetiske elementene i den første samlingen, som begynte den 11. september 2001, representerer de profetiske elementene som finner sted i den andre samlingen.

Det finnes tre klare illustrasjoner av den andre samlingen som representerer avslutningshistorien for beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen, nemlig Kristi historie, historien om den første og den andre engels budskap fra 11. august 1840 til 22. oktober 1844, og også historien om den tredje engel fra 22. oktober 1844 frem til opprøret i 1863. Disse tre vitnene stadfester den andre samlingen av de hundre og førtifire tusen fra juli 2023 og frem til den snart kommende søndagsloven. Hvis vi isolerer ett særskilt element fra hver historie, finner vi beviset for den tredje veens rolle.

Ved avslutningen av leirmøtet i Exeter den 17. august 1844 ble Midnattsropets budskap forkynt. Denne forkynnelsen representerte forkynnelsen av Midnattsropets budskap i de hundre og førtifire tusens historie, for begge historier var og er en oppfyllelse av lignelsen om de ti jomfruer. Søster White identifiserer at Kristi triumferende inntog i Jerusalem representerte forkynnelsen av Midnattsropet i 1844. Den eneste gangen Kristus noen gang red på et dyr, var ved sitt inntog i Jerusalem, og dyret han red på, var et esel, som er symbolet på islam. I perioden for den andre samlingen fra 1844 til 1863 identifiserer Søster White i 1848 at de europeiske nasjonene ble opphisset, og opphissingen av nasjonene i den historien ble tilveiebrakt ved truslene om fortsatt krigføring som islam brakte over Europa. I hver av de tre historiene om en annen samling blir islams rolle i det tredje ve identifisert.

Beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen begynte den 11. september 2001 med et overraskelsesangrep fra islam i det tredje ve, mot det moderne herlige land, De forente stater. Tjueto år senere, den 7. oktober 2023, brakte islam i det tredje ve et overraskelsesangrep over det gamle herlige land. Ved den snart kommende søndagsloven, som er det store jordskjelvet i Åpenbaringen elleve, kommer det tredje ve plutselig igjen, idet det på nytt fullbyrder et overraskelsesangrep mot det moderne herlige land.

Opprøret representert ved det bokstavelige Israel, som et symbol på dem som korsfestet sin Messias, og Islams tre overraskelsesangrep i det tredje ve, bærer «Sannhetens» signatur. Budskapet som besegler de hundre og førtifire tusen, fullbyrder verket med å samle Guds siste-dagsfolk for annen gang, finner sted i en tidsperiode da virksomhetene til Islam i det tredje ve er aktive.

Den profetiske perioden som fremstilles som «den andre samlingen», identifiserer tydelig bestemte profetiske tidsperioder som utgjør hele historien om «den andre samlingen». Kristi nedstigning etter sin oppstandelse markerer begynnelsen på hans verk med å samle dem som var blitt spredt ved korset.

Da sier Jesus til dem: Dere skal alle ta anstøt av meg denne natt; for det er skrevet: Jeg vil slå hyrden, og hjordens får skal bli spredt omkring. Matteus 26:31.

Etter de tre dagene i graven steg Kristus ned til disiplene og innledet en førti dagers periode med personlig undervisning, som ble fulgt av en ti dagers periode med enhet og bønn forut for Den Hellige Ånds utgytelse uten mål på pinsefestens dag.

Den første avhandling skrev jeg, Teofilus, om alt det Jesus begynte både å gjøre og å lære, inntil den dag da han ble tatt opp, etter at han ved Den Hellige Ånd hadde gitt befalinger til de apostler som han hadde utvalgt. For dem fremstilte han også seg selv levende etter sin lidelse ved mange ufeilbarlige beviser, idet han lot seg se av dem i førti dager og talte om de ting som hører Guds rike til. Og da han var sammen med dem, bød han dem at de ikke skulle dra bort fra Jerusalem, men vente på Faderens løfte, som, sa han, dere har hørt om av meg. For Johannes døpte sannelig med vann, men dere skal bli døpt med Den Hellige Ånd om ikke mange dager. Da de nå var kommet sammen, spurte de ham og sa: Herre, vil du på denne tid gjenreise riket for Israel? Og han sa til dem: Det er ikke deres sak å kjenne tider eller tidspunkt som Faderen har fastsatt ved sin egen myndighet. Men dere skal få kraft når Den Hellige Ånd kommer over dere; og dere skal være mine vitner både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria og like til jordens ende. Og da han hadde sagt dette, ble han løftet opp mens de så på, og en sky tok ham bort fra deres øyne.... Og da pinsefestens dag var kommet, var de alle samlet med ett sinn på samme sted. Og plutselig kom det en lyd fra himmelen som av en mektig, framfarende vind, og den fylte hele huset hvor de satt. Apostlenes gjerninger 1:1–9, 2:1, 2.

I førti dager, fulgt av de ti dagene disiplene skulle «vente» på Faderens løfte, samlet Kristus sine disipler for annen gang. Ventetiden i Jerusalem er et symbol på en drøyetid, i samsvar med drøyetidene i Matteus tjuefem og Habakkuk to. Hele perioden blir av Kristus identifisert som begynnende ved Elias' gjerning, da Johannes døpte, og hele perioden endte med Den Hellige Ånds dåp på pinsedagen. Dåpen er et symbol på død, begravelse og oppstandelse, så det mellomliggende veimerket i hele perioden var korset, for hele perioden bærer «Sannhetens» signatur.

Hele perioden begynner med Kristi dåp ved Johannes, da Den Hellige Ånd steg ned i skikkelse av en due. Da begynte verket med å samle disiplene som skulle være grunnvollen for det kristne tempel. Ved slutten av denne perioden samler Kristus sine disipler for annen gang, og perioden med den annen samling er en gjentakelse av perioden med den første samling, for Kristus fremstiller avslutningen på en ting ved dens begynnelse.

Korset var blitt forbilledlig fremstilt ved Kristi dåp, og begge hendelsene innledet et verk med å samle disipler. Kjennemerket som identifiserer begynnelsen og enden, representerer død, begravelse og oppstandelse. Etter oppstandelsen representerte førti dagers prøvelse i ørkenen førti dagers undervisning etter Hans nedstigning til disiplene. De førti dagene representerer begge en grunnleggende sannhet som Jesus uttrykker slik: «Det er skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn.»

I denne tidsperioden åpnet Jesus for disiplene alt det profetene hadde vitnet om angående Kristus, og identifiserte dermed denne perioden som en åpning av Hans profetiske Ord.

Og se, to av dem gikk samme dag til en landsby som heter Emmaus, og som ligger omkring seksti stadier fra Jerusalem. Og de talte sammen om alt det som var hendt. Og det skjedde mens de samtalte og drøftet dette, da kom Jesus selv nær og slo følge med dem. Men deres øyne ble holdt igjen, så de ikke kjente ham igjen. ... Da sa han til dem: O, dere uforstandige og trege av hjertet til å tro alt det som profetene har talt! Måtte ikke Kristus lide dette og så gå inn til sin herlighet? Og idet han begynte fra Moses og alle profetene, utla han for dem i alle Skriftene det som er skrevet om ham selv. Og de nærmet seg landsbyen som de var på vei til; og han lot som om han ville gå videre. Men de nødde ham og sa: Bli hos oss, for det lir mot kveld, og dagen heller. Og han gikk inn for å bli hos dem. Og det skjedde da han satt til bords med dem, at han tok brødet, velsignet det, brøt det og ga dem. Da ble deres øyne åpnet, og de kjente ham igjen; og han ble usynlig for dem. Lukas 24:13–16, 26–31.

Kristus ble værende hos disiplene som ikke gjenkjente hvem Han var, inntil Han åpnet deres øyne, «og begynte fra Moses og alle profetene og utla for dem i alle Skriftene det som er skrevet om ham selv.» Deres øyne ble åpnet da de fikk «brød» å ete. Etter førti dager fór Kristus opp til himmelen og «ble usynlig for dem», slik Han hadde gjort med disiplene på veien til Emmaus i begynnelsen av de førti dagene med undervisning. Deretter begynte de de ti dagene med forberedelse til pinse, som er et forbilde på den snart kommende søndagsloven.

Ved det store jordskjelvet, som er søndagsloven, kommer islams tredje ve hurtig, og islam er Jesajas «harde» «østavind», det vil si Esekiels åndepust som kommer fra Johannes' fire vinder, som holdes tilbake under beseglingen av de hundre og førtifire tusen.

Når de hundre og førtifire tusen først er beseglet, blir så de fire vinder sluppet løs, og «med ett kom det en lyd fra himmelen som av en mektig stormende vind, og den fylte hele huset». Islams tredje ve rammer «plutselig» og uventet, og frembringer «lyden fra himmelen», som er den sjuende basun, hvilken angir når Guds mysterium er fullendt; og Guds mysterium er fullendt for de hundre og førtifire tusen når guddommelighet (Den Hellige Ånds utgytelse) varig er forenet med menneskelighet, og Herren plutselig kommer til sitt tempel (huset hvor disiplene var samlet) og inngår pakt med de hundre og førtifire tusen.

Vi vil fortsette denne studien i den neste artikkelen.

«Herren ønsker at vi skal stige opp på fjellet,—enda mer direkte inn i hans nærvær. Vi går et vendepunkt i møte som, mer enn noen tidligere tid siden verdens begynnelse, vil kreve den fulle innvielse av enhver som har nevnt Kristi navn.»

«En vekkelse av sann gudsfrykt iblant oss er det største og mest presserende av alle våre behov. Vi må ha den hellige salvelse fra Gud, dåpen med hans Ånd; for dette er det eneste virksomme middel i forkynnelsen av den hellige sannhet. Det er Guds Ånd som levendegjør sjelens livløse evner, så de kan verdsette de himmelske ting, og som drar hjertets hengivenhet mot Gud og sannheten. »

«Det er vårt privilegium å ta Gud på hans ord. Da Jesus skulle til å forlate sine disipler for å fare opp til himmelen, gav han dem i oppdrag å bære evangeliets budskap til alle nasjoner, tungemål og folk. Han sa til dem at de skulle bli værende i Jerusalem inntil de ble ikledd kraft fra det høye. Dette var avgjørende for deres framgang. Den hellige salvelse måtte komme over Guds tjenere. Alle som fullt ut var kjent som Kristi disipler og knyttet til apostlene som evangelister, samlet seg i Jerusalem. De la bort alle uoverensstemmelser. De holdt samstemmig ved i bønn og påkallelse, for at de kunne motta oppfyllelsen av løftet om Den Hellige Ånd; for de skulle forkynne evangeliet med Åndens bevis og i Guds kraft. Det var en tid med stor fare for Kristi etterfølgere. De var som sauer midt iblant ulver, og likevel var de ved godt mot, fordi Kristus hadde stått opp fra de døde og hadde åpenbart seg for dem og lovet dem en særlig velsignelse som ville gjøre dem skikket til å gå ut og forkynne hans evangelium for verden. De ventet i forventning på oppfyllelsen av hans løfte og ba med særlig inderlighet.»

«Dette er nettopp den fremgangsmåte som bør følges av dem som har en del i arbeidet med å forkynne Herrens komme på himmelens skyer; for et folk skal beredes til å bestå på Guds store dag. Selv om Kristus hadde gitt sine disipler løftet om at de skulle motta Den Hellige Ånd, opphevet ikke dette nødvendigheten av bønn. De ba desto mer inntrengende; de holdt ved i bønnen med ett sinn. Også de som nå er engasjert i det høytidelige arbeidet med å berede et folk for Herrens komme, bør fortsette i bønn. De første disiplene var samstemte. De hadde ingen spekulasjoner, ingen nysgjerrig teori å fremføre om hvordan den lovede velsignelsen skulle komme. De var ett i tro og ånd. De var enige.»

«Legg bort all tvil. Avvis deres frykt, tilegn dere den erfaring som Paulus hadde da han utbrøt: «Jeg er korsfestet med Kristus; jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg; og det liv som jeg nå lever i kjødet, lever jeg i troen på Guds Sønn, som elsket meg og gav seg selv for meg.» [Galaterne 2:20.] Overgi alt til Kristus, og la deres liv være skjult med Kristus i Gud. Da vil dere være en kraft til det gode. Én skal jage tusen, og to skal slå ti tusen på flukt.» Gospel Workers, 369–371.